

S. Rasmussen: Vi staar med dette Lovforslag igen overfor at skulle give en Bevilling til en Statsvirksomhed. Forleden da vi havde Lovforslaget om Forsøgsmejeriet til Behandling, udtalte jeg mig ogsaa lidt om dette Forhold, fordi vi fra vor Side ikke ser saa lyst paa alt, hvad der hedder Statsvirksomheder, da vi tror, at de i Regelen falder dyrere ud end de Forsøgsvirksomheder, som man maaske kan faa frem gennem privat Initiativ med Støtte af Staten. Jeg vil gerne slutte mig til det ærede 3die Medlem for 6te Kreds (Jensen-Grimsbjerg). Henstilling til Ministeren om at stille sig velvilligt overfor saadanne Forsøg fra privat Side. Der er dog det Lyspunkt i dette Lovforslag fremfor det, vi havde til Behandling forleden Dag, at vi her ved, hvor stort et Beløb det drejer sig om. Det drejer sig om 200.000 Kr., 20.000 Kr. i 10 Aar, saaledes lyder jo Forslaget, og jeg vil haabe, at det ikke bliver mere, og at vi saa faar Lov til at plante Træerne og plukke Frugterne. Om det er det rigtigste og det heldigste, at denne Forsøgsvirksomhed lægges enten i Brøndbyvester eller i Brøndbyøster eller paa Als, skal jeg ikke udtale mig om. Jeg hilser kun for mit Vedkommende med Glæde, at den bliver henlagt til Sønderjylland. Jeg er glad for, at Sønderjylland faar en af de Forsøgsvirksomheder, som vi har nogle tilsvarende af paa andre Omraader her i Landet. Paa den anden Side kan jeg som Vestjyde ikke dy mig for at sige, at det er jo dejligt nok at anlægge saadanne Forsøgsvirksomheder, hvor man blot behøver at stikke en Pind i Jorden, og saa gror den, saaledes er det jo her paa Sjælland og paa Øerne, men ovre i Vestjylland er der ganske andre Besværligheder, der er det ikke saa nemt at faa Træerne frem. Naar det drejer sig om saadanne Forhold som Bestøvningsforhold og Krydsningsforhold, gælder det naturligvis om at faa alle de Træer frem, som kan vokse, og som — det blev rigtigt fremhævet af det ærede 5te Medlem for 6te Kreds (Johansen) — har Betingelser for at vokse der. Naar Forholdet er saaledes, kan vi ikke faa en saadan Forsøgsvirksomhed i Vestjylland, for vi ved paa Forhaand, at der kan vi ikke faa Krydsninger. Jeg kan derfor godt se, at der er noget i at henlægge de Forsøg til andre Steder, men alligevel synes jeg, at hvis det gælder om at faa saa megen Frugt fremskaffet her i Landet som muligt — og jeg har forstaaet baade paa den højtærede Minister og de

andre, der har haft Ordet, at det er det, det gælder om, og det er jeg enig med dem i —, kunde det have sin store Betydning, at vi netop fik at se, hvad det er for Frugttræer, der kan gro over hele Landet og give Frugt over hele Landet, ikke blot under de gode klimatiske Forhold, men ogsaa under de vanskelige Forhold, som vi har at kæmpe med i Vestjylland. Vel er det saa, at vi af Naturen faar den gode friske Luft og mange andre gode Ting, som gør, at vi maaske kan undvære Frugt, men vi vil dog alligevel gerne have lidt Frugt ved Siden af ospe hos os, saa jeg haaber, at vi med Tiden maa faa saadanne lokale Forsøg, som Ministeren stillede i Udsigt, saa at vi kan faa at se, hvad Slags Træer der kan vokse oppe hos os, og ikke alene bære Blomster, men ogsaa Frugt, for det er dem, vi ønsker at faa frem. Jeg hilser med Glæde, om vi gennem saadanne Forsøg kan virke hen til, at Frugtavlens i de mindre Hjem kan faa større Betydning baade ligefrem som Næringsmiddel, men ogsaa i Retning af at styrke Interessen for Havebrug og lignende. At vi nogen Sinde skulde naa til en større Eksport af denne Vare, tvivler jeg derimod en lille Smule om.

Med disse Bemærkninger skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale Forslaget, idet jeg dog, som det blev sagt før, maa beklage, at det ikke er megen Tid, vi faar til Overvejelse deraf.

Gunnar Fog-Petersen: Jeg kan give dette Forslag min bedste Anbefaling; jeg tror, det er et meget nyttigt Forslag, og at det er paa høje Tid, det kommer frem. — Den Strid, der har været om, hvor denne Iagttagelsesplantning skal ligge, har efter de Oplysninger, som den højtærede Landbrugsminister har givet os her, jo ikke saa forfærdelig megen Realitet bag sig, idet de Undersøgelser, som skal finde Sted her, skal være af en for Frugtavlens saa almindelig Karakter, at de paa Forhaand skulde være gyldige for hele Landet og saa bagefter suppleres med lokale Forsøg, der tager Hensyn til de særlige lokale Forhold. Min Opfattelse er nu den, at det vil vise sig, naar man kommer til virkelige lokale Forsøg paa dette Omraade, at der ikke bliver saa stor Forskel, som man paa Forhaand har været tilbøjelig til at tro. Dette har i høj Grad vist sig ved Landbrugsforsøgene. Jeg husker saaledes, at da man i sin Tid begyndte at dyrke Runkelroer her i Landet, ansaa